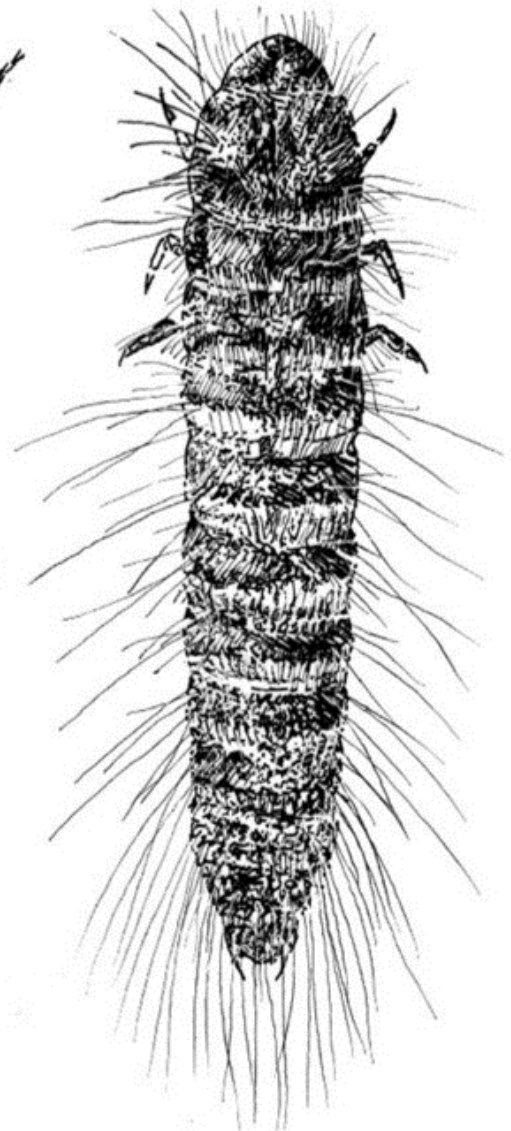
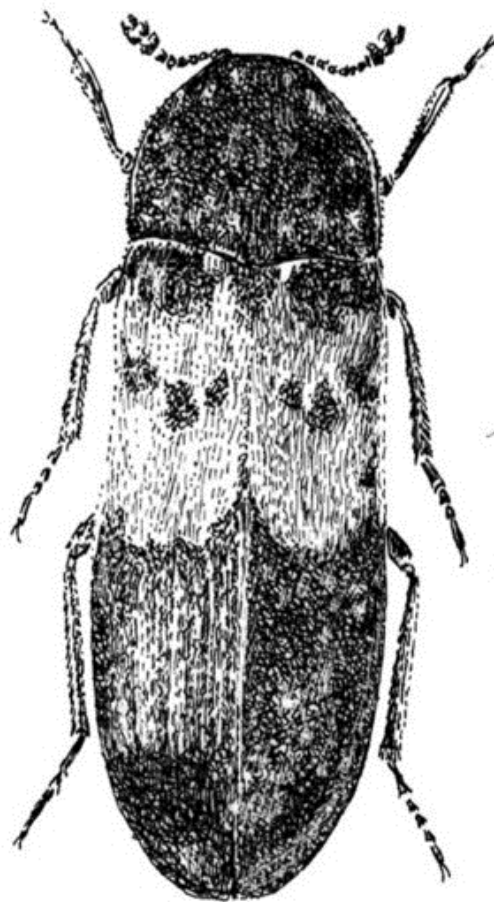

Rovarász Híradó

A Magyar Rovartani Társaság tájékoztatója
85. szám, 2017. március

Tartalom:

Rovarász kortársaink — MRT hírek — Sajtófigyelő — Felhívás
Rövid hírek

Rovarász Híradó

a Magyar Rovartani Társaság
negyedéves tájékoztatója

A tájékoztatóban megfogalmazott vélemények nem minden esetben tükrözik a Szerkesztőbizottság és a Magyar Rovartani Társaság vezetőségének álláspontját.

A Rovarász Híradót alapította 1989-ben: Nagy Barnabás

Felelős szerkesztő: Haltrich Attila (HA)

Szerkesztőbizottság: Balázs Klára (BK), Mészáros Zoltán (MZ), Merkl Ottó (MO), Nagy Barnabás (NB), Rédei Dávid (RD), Rozner István (RI), Szalóki Dezső (SzD), és Szócs Gábor (SzG).

Szerkesztőség:

SZIE, Kertészettudományi Kar, Rovartani Tanszék,
1118 Budapest, Ménesi út 44.

Telefon: 3057219

díróposta: haltrich.attila@kertk.szie.hu

Magyar Rovartani Társaság (MRT)

1088 Budapest, Baross utca 13.

www.magyarrovartanitarsag.hu

A Magyar Rovartani Társaság célja és feladata a rovaran általános művelése, elsősorban a magyarországi rovarvilág kutatása és vizsgálata, valamint a rovarani ismeretek terjesztése.

Elnökség (2017)

Elnök:	Vig Károly
I. alelnök:	Merkl Ottó
II. alelnök:	Szócs Gábor
Titkár:	Puskás Gellért
Előadásszervező:	Koczor Sándor
Szerkesztő:	Merkl Ottó
Pénztáros:	Szalóki Dezső
Ellenőr:	Balázs Klára
Jegyző:	Szöke Viktória

Ülések – a nyarat kivéve – minden hónap harmadik péntekén a **SZIE Kertészettudományi Karán, az „E” épület E/2 termében (Budapest XI., Ménesi út 45), délután 4 órakor.**

Illusztráció

Címlapon:

szalonnaporva

(imágó és lárva)

Dermestes lardarius Linnaeus, 1758

(Coleoptera: Dermestidae)

Rajz: Pataki Ervin

Érdekes dolog az emlékezés... Pontosabban hogy mi az, ami megmarad egy év vagy több évtized után a memóriánkban. Még érdekesebb, ha ugyanazt az eseményt többször éljük át, majd közösen próbáljuk felidézni. És akkor kiderül, hogy mindenki másként emlékezik. Lesznek közös emlékek, de a részletek, azok rendszerint különböznek.

Van, aki ezt tudja, és nem csodálkozik, de a többség ilyenkor megdöbben: hogyan lehetséges ez? Újabban mind többen írják meg azt a bizonyos könyvet, ami nem másról szól, mint saját életükről.

Remek dolog, mennyi értékes információ marad így az utókorra! De azt is tudom, hogy ez csak úgy lehetséges, ha minden nap, esténként jegyzeteket készítenék, lejegyezném a nap során történeteket, benyomásokat. Az, hogy valaki élete végén kérjen egy kockás füzetet, hogy leírja az életét, anélkül, hogy jegyzetei, naplója lenne, hát ehhez kivételesen fejlett memória szükséges!

Nekem már az is gond, ha vasárnap délután szeretnék az elmúlt hétről írni családom távolba szakadt tagjainak. Ez volt szombaton, ez pénteken, na de ki emlékszik már csütörtökre? Ahhoz viszont, hogy naponta, a nap végén, pont akkor, amikor az ember fáradtan tévénne, filmet nézne, vagy egyszerűen csak pihenne egy keveset, elkezdje leírni a nap eseményeit, na, ehhez nagy akaraterő, elhivatottság kell.

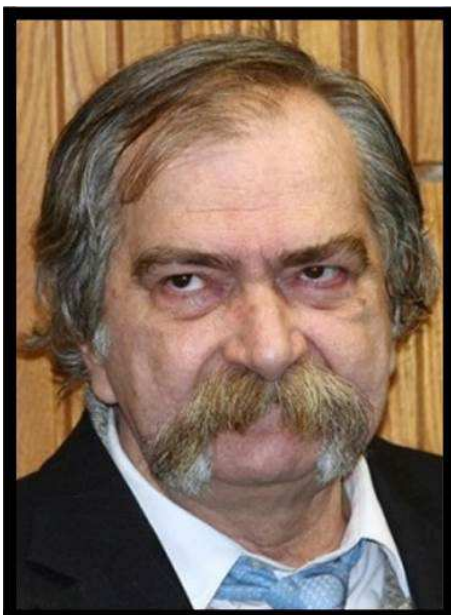
Nem véletlen, hogy Márai Sándor, aki naponta jegyzetelt mindenről, saját naplóját tartotta a legértékesebb szellemi művének. Hatvanadik születésnapjára egy azbeszttel bélelt, légmentesen záródó fémkazettát kapott ajándékba (fogadott) fiától, hogy abban őrizze, ha netalán New Yorkban kigyúlna a háztömb, ahol laktak...

HA

Rovarász kortársaink

Dr. Gaskó Béla

(1949. április 19. – 2016. november 25.)

Mai rohanó világunkban szinte észre sem venni, ha egy épület falára fekete zászló kerül. A gyász jelképe ez, mely igazán akkor érinti meg lelkünk mélyét, amikor érzelmileg jobban kötődünk a közülünk távozóhoz. A napokban a szegedi Móra Ferenc Múzeum előtt ez a zászló árulkodott arról, hogy Szeged város kiváló rovarásza, dr. Gaskó Béla itthagyt bennünket.

Ismét elment valaki, akit sokan szerettek és tiszteltek. Minden túlzás nélkül állítható, hogy sokrétű tevékenységével Szeged város kulturális életének egyik meghatározó egyénisége volt.

Kora gyermekkorától érdeklődött a természet iránt, fogékony volt minden rezdülésére. Ezt a szeretetet adta tovább mindenkinek, akivel csak találkozott. Számos fiatalot indított el pályáján, sugallta nekik optimizmusát, jókedvét, humorát és életszeretetét, mely nála a természet szeretetével egyenértékű volt.

Dr. Gaskó Béla egyszerre több tudományterületen alkotott maradandót. Fáradhatatlan lelkesedéssel kutatta a dél-alföldi régió élővilágát, gyűjtötte a bogarakat, azok közül is a cincérek érdekelték leginkább. Elévülhetetlen érdeme, hogy 40 év alatt létrehozta a legnagyobb vidéki bogárgyűjteményt. Először hívta fel a tudományos élet figyelmét a vörösbarna háncscincér (*Phymatodes puncticollis*), a mácsonya-bogáncscincér (*Agapanthia osmanlis*) és az amerikai darázscincér (*Neoclytus acuminatus*) hazai előfordulására. Kollekcója a Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar Interaktív Természetismereti Tudástárában előzetes bejelentkezés alapján bárki számára megtekinthető.

A természetvédelem területén is kiemelkedő eredményeket ért el. Olyan átfogó, természeti értékfeltáró programokat indított, amelyek megalapozták a védelemre érdemes dél-alföldi természetes és természetközeli élőhelyek törvényi oltalom alá helyezését. 1998 és 2000 között irányítása alatt zajlott az M5-ös autópálya Csongrád megyét érintő nyomvonalának megelőző természettudományos alapállapot-felmérése.

Eredményeit, tapasztalatait nagyszámú publikációban és több monografikus írásban tette közkincsé.

Szemet gyönyörködtető kiállításokkal kápráztatta el a nagyközönséget. Az általa rendezett tárlatok alapvető jellemzője az alapos tudományos felkészültség, az átfogó szemléletmódról árulkodó interdiszciplináris megközelítés, és a nagyközönség számára is befogadható, látványos, ugyanakkor tényszerű tálalás. Állandó, időszakos és vándorkiállításai fontos szerepet játszottak, illetve játszanak ma is, az általános, valamint a középiskolai biológiaoktatás kiegészítésében.

Irányítása alatt virágzott újra fel a szegedi Móra Ferenc Múzeum Természetudományi Osztálya. A sokszor méltatlan módon, mostohagyermekként kezelt részlegben nyugállományba vonulásáig erőfeletti munkával dolgozott. Hosszú időn keresztül általános igazgatóhelyettesként, később megbízott igazgatóként kiemelkedően irányította az intézmény munkáját.

Aktívan bekapcsolódott a természetvédelemmel foglalkozó civil szervezetek tevékenységébe is, és hosszú ideig tagja volt a CSEMETE Természet- és Környezetvédelmi Egyesület elnökségének.

Abban a szerencsében lehetett része, hogy még életében igyekeztek megbecsülni, áldozatos munkáját kitüntetésekkel honorálták. Életművét a szakma 2013-ban Pro Natura díjjal ismerte el,

2012-ben pedig megkapta a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetést. Ásotthalom és környéke a legkedvesebb gyűjtőhelyei közé tartozott, mely nagyközség 2013-ban díszpolgárának választotta.

2016. december 5-én 11 órakor a szegedi evangélikus temetőben kísértük végső útjára. Búcsúztatása 2016. december 11-én 10 órakor volt a szegedi evangélikus templomban. Emléke szívünkben örökké élni fog.

Csehó Gábor (SZTE JGYPK Interaktív Természetismereti Tudástár, Szeged)

MRT-hírek

Összeállítás a XXXIX. Magyar Rovarászati Napok 2017. február 17-én, a Veres Pálné Gimnázium aulájában (1053 Budapest, Veres Pálné u. 38.) tartott díjátadásáról, valamint az azt követő napon, február 18-án, tartott Közgyűlésének jegyzőkönyvéből.

A Veres Pálné Gimnázium igazgatója, Korompay Bálint és Vig Károly a XXXIX. Magyar Rovarászati Napok megnyitóján

A Frivaldszky Plakettbizottság 2017. január 20-én hozott döntése alapján a Frivaldszky Imre Emlékplakett ezüst fokozatát **Haltrich Attila** és **Orosz András** kapta meg. Vig Károly felolvasta a jelöléseket a díjazottak életrajzával, majd átadta a kitüntetéseket.

A MRT pályázata eredményeinek ismertetése. Vig Károly tájékoztatta a közgyűlést a XXXIX. Magyar Rovarászati Napok alkalmából kiírt pályázat eredményéről, majd átadta a díjazottaknak járó oklevelet és tárgyjutalmakat. A bírálóbizottság tagjai Merkl Ottó, Németh Tamás, Puskás Gelért, Szél Győző és Székely Kálmán voltak.

Rovartani témájú dolgozat kategóriában nem érkezett be pályamű. Az alkalmazott művészet kategóriát a sok pályaműre való tekintettel a bírálóbizottság két részre osztotta és külön értékelte a rajz és a fotó kategóriákat.

Rajz kategóriában **Verebélyi Viktória** 1. díjat, **Huszár Kata** és **Patkó Ferenc** 2. díjat, **Ferenci Rita** és **Mezőfi László** pedig 3. díjat kapott.

Fotó kategóriában **Bodonyi Nóra** valamint **Koncz-Bisztricz Tamás** kapta az 1. díjat. **Szlovik Mártoné** lett a 2. díj, **Báskay Imréné** pedig a 3. díj.

Gyűjtemény kategóriában **Medvegy Mihály** és **Retezár Imre** kapott 1. díjat a dél-amerikai esőerdő válogatott rovarcsodáit bemutató diorámájukért. Ugyancsak 1. díjjal jutalmazták **Nádai László** palearktikus lemezescsápú gyűjteményét.

Grabant Aranka és **Merkl Ottó** pályázaton kívül mutatták be *Vietnami bogárinspirációk* című installációjukat, mely oklevelet kapott.

Orosz András átveszi Vig Károlytól a Frivaldszky Imre Emlékplakett ezüst fokozatát

A Magyar Rovartani Társaság (továbbiakban MRT) elnöke, Vig Károly – a közgyűlés levezető elnöke – köszöntötte a közgyűlés résztvevőit és megnyitotta a közgyűlést. Bejelentette, hogy az első alkalommal (2017. február 18., 15 óra) összehívott közgyűlés határozatképtelen volt. A határozatképtelen közgyűlésről nem készült jegyzőkönyv.

Vig Károly megállapította, hogy a második alkalommal, 2017. február 18-án, 15.30 órára összehívott közgyűlés – a résztvevők számától függetlenül – határozatképes. Megállapította, hogy az MRT 42 szavazásra jogosult tagja és 9 szavazásra nem jogosult vendég tisztelte meg jelenlétével a közgyűlést.

A levezető elnök ismertette a napirendi pontokat, amelyeket a közgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag elfogadott. Ezt követően a levezető elnök a jegyzőkönyv vezetésére Szőke Viktóriát kérte fel, a jegyzőkönyv hitelesítésére Balázs Klárát és Puskás Gellértet. A közgyűlés a javasolt személyeket nyílt szavazással egyhangúlag elfogadta.

Tisztikari beszámolók. A közgyűlés munkája az elfogadott napirendi pontoknak megfelelően a 2016. évre vonatkozó tisztikari beszámolók meghallgatásával folytatódott. A titkári beszámolót Puskás Gellért, az MRT titkára, a társaság 2016. évi gazdálkodásával kapcsolatos ellenőri jelentést és pénzügyi beszámolót Balázs Klára, a Számvizsgálói Bizottság elnöke, a szerkesztői beszámolót Merkl Ottó, a *Folia entomologica hungarica* szerkesztője ismertette. A közgyűlés mindhárom beszámolót tartózkodás és ellenszavazat nélkül, 42 „igen” szavazattal, külön-külön megtartott nyílt szavazással elfogadta.

A 2017. évi munkaterv és költségvetés elfogadása. Vig Károly ismertette az MRT 2017. évi munkatervét és a költségvetés tervezetét, amelyet a közgyűlés 42 „igen” szavazattal, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, nyílt szavazással egyhangúlag elfogadott.

Tisztújítás. A levezető elnök bejelentette, hogy György Zoltán munkahelyi elfoglaltságai miatt év közben lemondott a jegyzői posztról, amelyet az Elnökség és a Választmány elfogadott. Az Elnökség és a Választmány 2017. január 20-i ülésén a jegyzői posztra Szőke Viktóriát javasolta.

2016. december 31-én az MRT Választmánya öt tagjának (Illiczky Sándor, Kutasi Csaba, Podlussány Attila, Szabóky Csaba, Vas Zoltán) mandátuma járt le.

Vig Károly bemutatta az Elnökség és a Választmány által javasolt személyeket (Illiczky Sándor, Kutasi Csaba, Podlussány Attila, Sasvári Zoltán, Szabóky Csaba, Vas Zoltán) a Választmány megüresedett posztjaira.

A közgyűlés egyhangúlag elfogadta a tisztségekre tett személyi javaslatokat. Újabb személyre senki nem tett javaslatot. A levezető elnök a Szavazatszedő Bizottság elnökének Markó Viktort, tagjainak Kiss Balázst és Lökkös Andort kérte fel. A közgyűlés nyílt szavazással, egyhangúlag elfogadta a Szavazatszedő Bizottság összetételére tett javaslatot és megválasztotta azt. Ezt követően került sor a titkos szavazásra. A szavazatszámolás idejére a levezető elnök rövid szünetet rendelt el.

A választás eredményeinek ismertetése. A szavazatok összeszámlálása után Markó Viktor tájékoztatta a közgyűlést, hogy a beérkezett 42 szavazat közül 42 érvényes volt, majd ismertette a szavazás eredményét. Az összesített szavazatok alapján a MRT jegyzői és választmányi tag tisztségre az alábbi személyeket választotta a közgyűlés (a név után zárójelben a kapott érvényes szavazatok száma olvasható):

jegyző 2017. december 31-ig Szőke Viktória (41),
a Választmány tagja 2019. december 31-ig Illiczky Sándor (40),
a Választmány tagja 2019. december 31-ig Kutasi Csaba (41),
a Választmány tagja 2019. december 31-ig Podlussány Attila (39),
a Választmány tagja 2019. december 31-ig Szabóky Csaba (39),
a Választmány tagja 2019. december 31-ig Vas Zoltán (31).

A levezető elnök megköszönte a Szavazatszedő Bizottság munkáját, gratulált a tisztségre megválasztott személyeknek.

Új tagtársak bemutatása. 2016-ban rendes tagnak felvett személyek névsora: **Ferencsik Norbert** (Petrányi Gergely, Szabóky Csaba), **Horváth Dávid** (Keszthelyi Sándor, Sulyán Péter Gábor), **Ká-kai Ágnes** (Fónagy Adrien, Kiss Balázs), **Katona Patrik** (Papp László, Puskás Gellért), **Kóbor Péter** (Keresztes Balázs, Kondorosy Előd) valamint **Szőke Viktória** (Puskás Gellért, Vas Zoltán) (zárójelben az ajánlóik).

Indítványok. A közgyűlés utolsó napirendi pontjaként indítványok benyújtására volt lehetőség. Vig Károly tájékoztatta a közgyűlést, hogy előzetesen a Vezetőség részéről nem érkezett indítvány. Simonyi Sándor bejelentette, hogy Szécsényi Lajos tagtársunk 2017 januárjában elhunyt. Kérte a közgyűlés tagjait, hogy egyperces néma felállással adózzanak az elhunyt emléke előtt. A közgyűlés leróta tiszteletét.

Egy további indítványtevő, Horváth Dávid felvetette, hogy a társaság előadóüléseit digitálisan rögzítsék, és tegyék közzé a világhálón. Az elnök jelezte, hogy az eszközök megvásárlására a 2017. évi költségvetésben forrásokat különítenek el, és a rögzítést, illetve a közzétételt bevezetik.

Vig Károly megállapította, hogy több indítvány nem érkezett, majd megköszönte a résztvevők aktív közreműködését és bezárta a MRT 2017. évi rendes közgyűlését.

Puskás Gellért jegyzőkönyvvezető

Sajtófigyelő

Kihalás fenyeget egy bogarat, mert a hím inkább sörösüveggel szexelne

A 4 cm-t is elérő ausztráliai óriásdíszbogarat (*Julodimorpha bakewelli*) lassan a kihalás veszélyezteti, mivel hímjei inkább párosodnának a nőtényeikre emlékeztető eldobált sörösüvegekkel, mint saját fajtársaikkal. A barna, csillogó tárgyak ugyanis egy „szuper-nőtény” érzetét keltik bennük, ami miatt elhanyagolják az élőket, így lassan a kihalás szélére sodródik a faj.

A megfigyelés nem egészen új, hiszen a kutatók már 1983-ban megjelentették írásukat ebben a témában, melyért 2011-ben még az IgNobel díjat is elnyerték.

http://index.hu/tudomany/til/2017/01/17/kihalas_fenyeget_egy_bogarat_mert_a_him_inkabb_soros_uveggel_szexel/

Katona Gergely (Magyar Természettudományi Múzeum, Lepkegyűjtemény)

Felhívás

Vojnits András (andras@vojnits.hu), aki mintegy 60 éve kutatja a Börzsöny lepkevilágát, kéri a lepkésztársakat, hogy adataikkal gazdagítsák a Börzsönyvidék és az Ipolyvidék nagylepkéinek készülő listáját. A hegység határait ugyan számos munka rögzíti, de bizonyos „lazaság” belefér az értelmezésbe, ezt fejezi ki maga a „Börzsönyvidék” meghatározás is. Még inkább áll ez az „Ipolyvidék” körülhatárolására: elsősorban Parassapuszta, Hont, Drégelypalánk, Ipolyvece és Dejtár körzetéről van szó.

Rövid Hírek

Két kerék vagy négy kerék?

A decemberi RH összeállítása folyamán küldte csatolva Hangay György tagtársunk a saját maga festette, alább látható képet.

A Magyar Művészeti Akadémia (MMA) „Októberi emlékezés” címmel rendezett kiállítást az 1956-os forradalom és szabadságharc 60. évfordulójára. A kiállítás 2016. október 20-tól volt látogatható 2017. január 8-ig a Pesti Vigadó VI. emeleti kiállítótereiben. Az emlékező kiállításon a MMA azon rendes, levelező és nem akadémikus köztestületi tagjainak művei voltak láthatók, akik a vizuális művészetek (képző-, fotó- és iparművészet) területén fejtik ki munkásságukat.

A színes katalógus 35-ik oldalán látható a kép („A lepkegyűjteményt meg kell menteni”), de akit az egész kiállítás érdekel, az itt belenézhet:

http://www.mma.hu/documents/10180/6956675/MMA_56_Vigado.pdf/dcb9a851-28cf-47db-b6a2-bbee400d867d

A képen elsőként egy gonoszul vicsorító, pufajkás, géppisztolyos katona, valamint egy tank vonja magára a figyelmünket, a háttérben füstölgő, szétlőtt tetőterű házakkal. Aztán, akárcsak a bécsi Kunsthistorisches Múzeumban található, id. Pieter Bruegel „Út a Kálváriára” c. művén, ahol a sok alak között (500!), szinte elvész a kis menet, akik egy keresztet cipelő férfit kísérnek, itt is figyelmesek lehetünk egy *kétkerekű* kordéra, amit két személy tol, egy pedig húz nagy igyekezettel. És színes lepkék repkednek körülöttük... Ha valaki csak most olvassa el a kép címét, akkor egyszerre világossá válik, hogy itt lepkementés folyik!

De nézzük, mit írt a szerző a kép alá kísérőül:

„A lepkegyűjteményt meg kell menteni.” A mű egy szürreális álmokép, groteszk, karikatúra jellegű elemekkel. Vászon, acrylic. 2016. augusztus 1. Sydney, Hangay György.

1956. november 6-án, az utcai harcok rövid szüneteiben, két fiatal entomológus társammal, Mészáros Zoltánnal és Vojnits Andrással mentettük a neves lepkész, Dr. Issekutz László értékes lepkegyűjteményét. A preparált lepkékkel telt fiókokat a belövést kapott Baross utcai Természettudományi Múzeum gyűjteményeivel együtt a Károlyi-kertben, a mai Petőfi Irodalmi Múzeum épületében helyeztük biztonságba. Az Issekutz-gyűjtemény ma a nemzeti kincs egy részét képezi.

Rögtön eszembe jutott, hogy bizony erről a mentési akcióról jó húsz évvel ezelőtt Mészáros Zoltán is mesélt nekünk a tanszéken! Arra is emlékeztem, hogy Vojnits András nevét is említette. Tehát akkor Hangay György volt a harmadik!

Rögtön továbbítottam Zolinak is a levelet, hadd lássa ő is! Szinte azonnal válaszolt, megjegyezve, hogy igen, hárman voltak, de *nem két, hanem négy kereke* volt a szekérnek, és nem emlékszik semmilyen Issekutz-gyűjteményre... Válaszát természetesen azonnal továbbítottam Hangaynak, lássuk, mit szól hozzá! Helyesbít? De nem, kitartott a saját verziója mellett, sőt, még azt is hozzátette, hogy „lehet, hogy nem is ugyanarról a dologról beszélünk”.

Hát igen, hatvan év telt el azóta, nem csoda, hogy kihagy az emlékezet, gondoltam. Na, de mit csinál az ember, ha az egyik orvos azt mondja, hogy „meg kell műteni”, a másik meg azt, hogy „á, eszébe ne jusson”? Hát elmegy egy harmadikhoz...

Igen ám, csakhogy a harmadik személyt, Vojnits András elérni nem is olyan egyszerű dolog. Tudtam, hogy a MRT-vel már több mint 25 éve semmilyen kapcsolatot nem tart, és bár folyamatosan publikál igen szép, színes írásokat ismeretterjesztő lapokban, elérhetőség sehol. A decemberi rovartanin kaptam egy telefonszámot, amiről hamarosan kiderült, hogy téves.

Ekkor kapcsolódott be a nyomozásba Bodor János barátom. Mint kiderült, fél évszázados ismeretség, barátság köti őket össze Vojnits Andrással, és természetesen az e-mail címét is meg tudja adni. János szerint valószínűbb a festményen látható *kétkerekű szekér*, mivelhogy a négykerekű az akkor még macskaköves utakon biztosan lerázta volna a rovartükről a kifeszített lepkéket. Kemény érv, 2:1 a kétkerekűek javára...

A másik megfontolandó kérdés: hogy lehet, hogy Mészáros Zoltán nem emlékszik az Issekutz-gyűjtemény mentésére? Lehet, hogy az Issekutz-gyűjtemény már a belövést kapott Állattárban volt akkor, és ő nem tudta, hogy a dobozok között, melyeket átszállítottak, azt (is) menti? Vagy az egy másik mentés volt, mások vettek abban részt?

De közben válaszolt Vojnits András a levelémre. Rég örültem így meg levélnek! Kedvesen figyelmeztetett arra, amire kezdtem én is rájönni, hogy „az *oral history* egy nagyon érzékeny műfaj”, és távol áll tőle, hogy „igazságot szolgáltatasson”. Íme, amire ő emlékszik:

A Károlyi palota és a Baross utca között 3–4-szer fordulhattunk, persze lehet, hogy mások még többször. 30–40 doboznál nem lehetett több a kocsin, és keménypapírral takartuk le úgy-ahogy. Igazából nem az eső volt a vész, hanem a korábbi tűzoltás „szokásos” mellékhatása. Természetesen a gyűjteménynek csak egy töredékét vittük mi át, a múzeum aztán szerezhetett teherkocsit. A sürgősen mentendő anyag az oltás során leginkább elázottak voltak, meg különálló gyűjteményrészek, mint a Treitschke-gyűjtemény.

*Amúgy persze, hogy **négy kereke** volt a kordénak, szállítottunk dobozokat Laci bácsi lakásából és a Baross utcából is (ez nyilván két különálló projekt volt), több fordulás volt a művelet, és hogy tankok álltak, az nem kérdéses, a csomópontokat sokáig őrizték.*

És akkor álljon itt pár sor Kosztarab Mihály önéletrajzából („Erdélyi gyökerek”, 1999), aki akaratlan szemtanúja volt a mentésnek:

*„Egyik napon, november 4-e után, esőben mentem át a Baross utca elején, ahol találkoztam nemzeti múzeumi kollégáimmal. Entomológus szívem majd megszakadt és könnyezve néztem rájuk, amikor láttam, hogy ők egy **négykerekű** kocsit húztak és toltak, mely tele volt rovardobozokkal. Mentették az értékes 100 éves rovargyűjtemény részeit, melyet esővíz áztatott a szovjet belövéseket követő tűz után, a Baross utca 13. sz. alatti Állattárban.”*

És az Issekutz-gyűjtemény? Lássuk, mit tudunk róla. Csakhogy erre, ebben a számban már nem maradt hely, úgyhogy „folytatás következik”.

HA

Szöcskésztalálkozó

Már évek óta érlelődött bennünk a gondolat, hogy szervezni kellene egy találkozót a hazai orthopterológusok számára. Idén különleges aktualitást adott ennek Nagy Barnabás kerek születésnapja, így szeptember 17-én, a Mészáros Zoltánt és Barna bátyánkat köszöntő ünnepi előadást követő napon végre megvalósult a terv. Az *Első Magyar Orthopterás Találkozó*nak a Magyar Természettudományi Múzeum adott helyszínt. Végül némiképp nemzetközivé vált a konferencia, hiszen a 32 résztvevő között külföldiek is akadtak: Szlovákiából, Szerbiából és Ausztriából is jöttek vendégek, elsősorban Nagy Barnabás tiszteletére. Barna bátyánk aktivitását mutatja, hogy előadást tartott egy csokor meglepő orthopterás megfigyeléséről, valamint további három prezentációnak társszerzője volt. Az orthoptera.nhmus.hu honlapon találhatóak a lényeges információk a találkozóról (pl. absztraktkötet, fényképalbum).

Puskás Gellért

Az Első Magyar Orthopterás Találkozó résztvevői (2016. szeptember 17.)